

Аріна Білецька
Валерія Колівошко

Однією з наших крайніх зупинок стало чудове місто Готта (Gotha). Ми мали можливість відвідати Четвертий симпозіум для українських студентів від Thüringen Fachhochschule für öffentliche Verwaltung. Там ми мали честь познайомитись з ректором цієї школи - доктором Ключенером, людиною, яка доклала максимум зусиль для нашого комфортного перебування в місті Готта. Як приклад, було створено детальний план нашого дня, а сам ректор постійно нас супроводжував.

Зустріч почалась з привітання та вступної частини від доктора Роберта Ключенера. Він в загальному розповів про систему навчання в школі: школа пропонує 3 спеціальності (поліцейський, податковий інспектор, загальний державний управлінець), бакалаврат триває 3 роки, магістратура – 2 роки. Протягом навчання пишеться професійна біографія

студента, а кожного місяця вони отримують стипендію в розмірі 1350 євро.

Рис. 1. Виступ професора Роберта Ключенера.

Далі виступила заступниця секретаря та начальник відділу МВС Мартіна Рот. Після неї слово було передано заступнику ректора та

заступнику департаменту податків Гендріку Гінтце. Він коротко розказав про систему оподаткування в Німеччині. Як виявилось, в Німеччині три ступенева система оподаткування і найбільшу частку складають ПДВ та податок на прибуток. Також він радо відповів на всі наші питання, які стосувалися і податку на пенсію, і церковного податку, і стягнення митних

зборів в рамках країн ЄС.

Рис. 2. Перебіг доповіді Генріка Гінтце.

Далі на нас чекала лекція від Джуліана Кралітшки, який представляв прокуратору, адвокатуру та економічний відділ по боротьбі з корупцією Ерфурта. Його презентація включала в себе інформацію про закони, якими регулюється діяльність державних органів Тюрингії. Пан Кралітшка поділився досвідом про те, як Німеччина бореться з корупцією і навів декілька прикладів того, як може боротися Україна.

Після цього нас приємно здивували кавою-брейк.

І на завершення запрошені представники відділу поліції розказали про напрямки, терміни та програми навчання.

Рис. 3. Перекус.

По обіді в нас почалась запланована екскурсія, яка проходила польською мовою, замком Friedenstien, назва якого включає Frieder – мир, Stein – камінь. Назва символізує прагнення князя Ернеста Першого після Столітньої війни затвердив мир на своїй території. Хоча перед цим на місці замку була фортеця Grimmenstein, яка була повністю зруйнована в 1567 році під час облоги міста Августом. Новий замок спіткала не краща доля – у 1917 році на замок скинули бомби. Але замок досі живе: у вхідному дворі досі проводяться концерти і влітку - театральні дійства.

Символічною є не тільки назва, а й побудова замкової споруди. Чотири сторони замку – це чотири пори року, 52 арки – 52 тижні в році, а 365 вікон – це кількість днів у році.

В першій залі перед початком екскурсії нам видали важкі тапці, щоб не псувати підлогу, яка є різною в кожній кімнаті і з різних порід дерев.

Всі зали є симетричними. Навпроти вікон обов'язково мають бути двері, тому є багато оманливих дверей. В одній із зал розміщувався отвір в підлозі для того, щоб слухати службу в каплиці біля церкви.

В одній із зал, що символізує дружні стосунки з Європою, також на стелі, яка виглядає як великий медальйон, розміщені ініціали родини дюка

Фрідріха Першого.

Рис. 4. Стеля у формі медальйону.

В одній із зал знаходиться перший покій дружини князя у стилі рококо. Це дуже світла кімната через те, що світло віддзеркалюється за допомогою великою кількості дзеркал. Цим князь хотів показати, що його палац нічим не гірший за Версаль, який на той момент вважався еталоном.

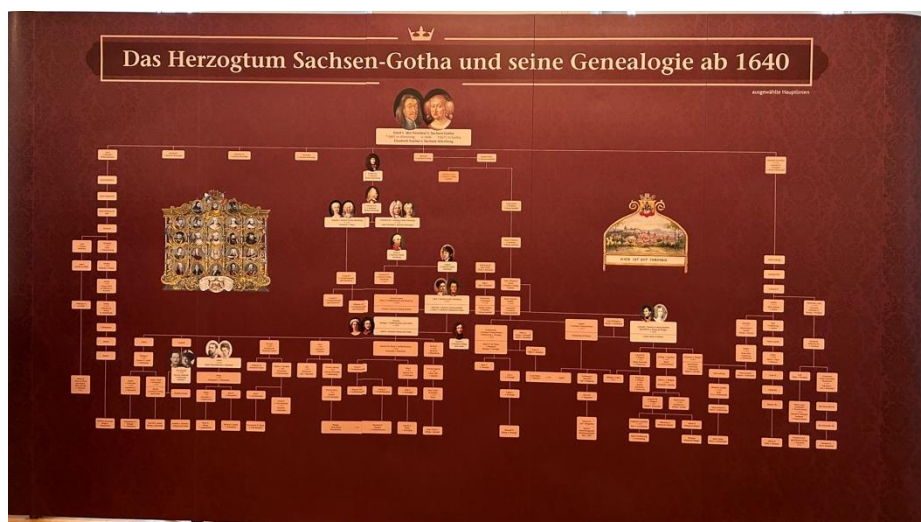
Також нас вразили покої для банкету, які спочатку були дуже

великими, але потім вони були зменшені в два рази через нашарування підлоги.

Рис. 5. Банкетна зала.

Цікавим фактом для нас виявилось те, що королева Єлизавета II є родичкою дюка Фрідріха Першого. Як підтвердження, ми додаємо

генеалогічне дерево сім'ї дюка.

Рис. 6. Генеалогічне дерево.

Серед інших цікавинок ми побачили табакерку Петра Першого. І в одному з останніх покоїв ми побачили скульптуру Зевса, що сидить на

фазані, показуючи, що він могутніший за птицю.

Рис. 7. Табакерка.

Рис.8. Скульптура Зевса.

В залі під назвою Kunstkammer можна побачити найбільш дивовижні скарби дюка. Нас найбільше вразили два експонати: слоник та шапка Наполеона. Екскурсовод навів цікаву фразу до першої статуетки: «Малий, але вдалий». Слоник за розміром невеликий, але він складається з багатьох

дорогоцінних деталей.

Рис. 9. Слоник.

Рис. 10. Шапка Наполеона.

Після цього ми зайшли в театр Ekhof при замку. Він отримав свою назву через засновника Конрада Екхофа, який з трупю мав намір лишитись на один день, але зрештою лишився на чотири роки. Між ним і князем вперше в історії був підписаний контракт, в якому засвідчувалось, що князь мав платити за вистави трупи.

В театрі налічується 160 місць. Його використовують лише влітку, оскільки опалення є надто старим і його небезпечно вмикати. Посеред сцени стоїть барабан, який показує явища природи (дощ, грім, сонце, вітер, вода). Також під час можна швидко змінювати декорації. Зліва і справа від сцени стоять відомі герої однойменної п'єси Шекспіра Ромео та Джульєтта.

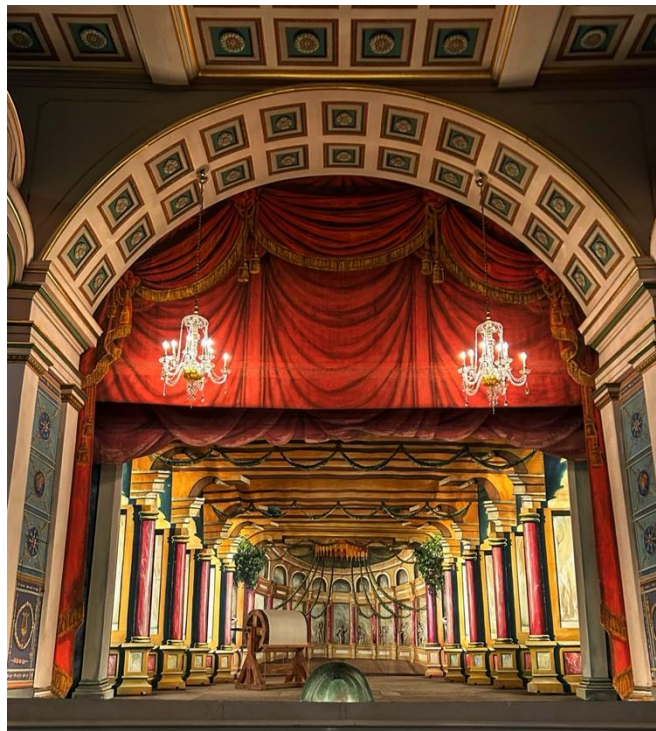

Рис. 11. Ekhof-Theatre.

Далі на нас чекало ознайомлення з містом. Перше ми спустились з замку до фонтанів, де каміння на них означає різні роки, коли вони були побудовані.

Нижче по схилу ми спустились до місцевої ратуші, яка була побудована у 1574 році. На ній можна помітити статуї чоловіків від малого

до великого, що символізують етапи життя людини. Якщо зійти трохи з маршруту, можна побачити Августинський монастир, де зупинявся і молився Мартін Лютер. Він є не тільки реформатором релігії, але й міста Готта. Є одна цікава історія пов'язана з ним. В місто Мартін Лютер прибув хворим, але місцева вода його вилікувала, і він зміг продовжити свою подорож.

Вся територія Тюрингії має велику єврейську спадщину, і Готта не є виключенням. В центрі міста є Єврейська вулиця. Для представників громади була побудована окремо синагога, але вона була зруйнована. Деякі євреї покинули місто, а деякі у 1942 році потрапили до концтаборів. Про велику кількість євреїв у місті свідчать камінці в бруківці, що раніше

позначали, що в цьому будинку живуть євреї.

Рис. 12. Плити, що показували, що в будинку жили євреї

Наступною ще однією цікавою будівлею є перша страхова компанія, побудована ще у 1818 році. Зараз на ній знаходяться дзвіночки, з яких у грудні звучить різдвяні мелодії або мотиви німецьких пісень.

Повернувши направо від страхової компанії ми потрапили на Маркет стріт, на якій всі будинки, крім одного, стоять по одній лінії. В чому ж полягає його особливість? Будинок із парусником на фасаді належав логістичній компанії заснованій у 1893 році. Прибуток вона отримувала від продажу продуктів з Азії і її власники, заробивши достатньо грошей, вирішили побудувати цей справді великий будинок. Продовженням вулиці є сквер, зруйнований під час Другої світової війни, тож тепер всі його будинки відрізняються від архітектурного стилю міста, оскільки вони споруджені значно пізніше.

В правій гілці вулиці ми побачили будинок з табличкою, яка свідчить, що там жив Карл Йозеф Майер – засновник бібліографічного інституту, де публікувалися енциклопедії. Саме він зробив Готту більш відомою в Європі.

Ще однією цікавою знахідною став доволі великий дерев'яний стілець, на якому зображено 4 особистості – Князь, Елізабет, яка присвятила своє життя біднякам, Артист, що символізує театр, та Вчитель.

І останній наш пункт призначення – найвузчий будинок міста, що має таку особливість через те, що в будь-які часи, як у 19 столітті, так і у 21 нерухомість і житлові площі були доволі дорогими.

Після цієї неймовірно пізнавальної екскурсії ми направились у Mensa, де за вечерею висловили свою щирю вдячність доктору Клюзенеру за такий теплий прийом. Подяка була доволі емоційною для кожного з нас, але хіба можу бути інакше, коли говорить серце?

Підсумовуючи нашу довгу розповідь, ми можемо ствердно казати, що Готта справило на нас неймовірне враження своєю культурною

спадщиною, гостинними мешканцями та теплим прийомом.

Рис. 13. Група зі студентами та ректором Thüringen Fachhochschule